

Čestitke Petru Trinnicku za 50. rojstni dan.

Po maši narodov v Brisbanu.

Cudermanovi pred synejsko opero.

Pri maši v Merrylandsu.

Tako udobno so potovali Melbournčani.

IZ QUEENSLANDA

poroča Mirko Cuderman

Fotografija po sv. maši leta 1956, ki je bila v objavljena v zadnji številki Misli, je res dragocena in vsakokrat sproži precej zanimanja. Objavljena je bila že tudi v prejšnjih letnikih. Posredoval nam jo je Jože Košorok iz Sydneja, ki tudi v pismu dodaja, da je pokojni pater Bernard že pred tem nagovarjal Brisbančane, naj pridejo k slovenski maši, ki jo bo daroval pater Pivko ob času njegovega obiska tukajšnjih rojakov. Original te fotografije sem že takrat poslal patru Baziliju za arhiv Baragovega doma. Slikano je verjetno pred božičem leta 1956, saj to dejstvo naslednja stran (50) knjige PAX ET BONUM potrdi pismom pokojnega patra Pivka, ki je takrat (decembra 1956) v času svojega okrevanja po bolezni iz Brisbana pisal v Sydney. Fotografijo bo treba izpopolniti z imeni navzočih, dokler so med nami še rojaki, ki so bili takrat prisotni ali pa poznajo enega ali drugega.

Da nadaljujemo kroniko tukajšnjega življenja slovenske skupnosti od zadnje številke Misli naprej, moram najprej omeniti letošnjo **mašo narodov** (Multicultural Mass), ki je bila 27. avgusta v brisbanski katedrali sv. Štefana. Tokrat se nas je zbral res zelo lepo število rojakov kakor tudi drugih vernikov, četudi so nas Slovence (kakor tudi več drugih narodnosti) organizatorji lanske prireditve izpustili iz sporeda. Mariah Cuderman je v narodni noši brala prošnjo v slovenščini. Prilagam fotografijo, ki je nastala po maši in so na njej še drugi mladi udeleženci pred brisbansko katedralo.

Letošnji 32. slovenski mladinski **koncert v Sydneyu** je tudi med nami sprožil veliko zanimanja. S pomočjo vabil preko slovenskih radijskih oddaj se nas je zbral za manjši avtobus, katerega je vozil naš Leon Klemen. V Sydneyu je bil rezerviran za nas isti hotel kot za rojake iz Melbourn, zato je bila prilika za srečanja z Melbournčani toliko bolj vesela. Vsi Brisbančani, ki smo se udeležili koncerta, smo bili veseli lepega programa, ki so nam ga nastopajoči predstavili. Vsi smo bili tudi veseli srečanja s sydneyskimi rojaki in smo jim za gostoljubnost še posebno hvaležni. Brisbanske pevke so zapele pozdravno pesem sydneyskim rojakom. Geslo letošnjega koncerta **Prijatelji za vedno**, ki nas povezuje

Fotografija Cudermanovih pred sydneysko opero je na prejšnji strani: na levi Eddi, najstarejsi sin Mirka Cudermana, s sinkom Noetom in na desni je njegova žena Karen. Na sredi je njuna hčerka Olivija. Živijo v Sydneyu. Ostali so Mariah, James, Ryan ter Anica Cuderman, Mirko pa je za fotoaparatom.

v veliko slovensko družino, nam je lepo predstavil pater Darko. To trditev, da nam mladinski koncert vsako leto sproži zavest, da smo Slovenci tukaj velika slovenska družina, je naslednji dan pri nedeljski sv. maši poudaril pater Valerjan, saj je on spremjal vse dosedanje mladinske koncerete. Ta letna prireditev pritegne veliko udeležencev od blizu in daleč. Tudi pater Cyril je pri nedeljski sv. maši dejal, da tako visoka udeležba nastopajočih, kakor tudi udeležencev, priča, da še nismo pozabili dedičine slovenskih korenin. Posebno je bil vesel, ko je v avtobusu po koncertu slišal slovensko petje druge in tretje generacije. Res je tudi dejstvo, kot nam je Tončka Stariha v pesmi zapela, da nam vsako zimo rahle snežinke nekoliko pobelijo glave, katere tudi še tako lepa pomlad ne popravi. Prav pa je tudi, da se poudari dejstvo, da je slovenska Cerkev najmočnejša varuhinja slovenskega jezika in kulture tukaj v Avstraliji, saj so mladinski koncert začeli slovenski frančiškani v Baragovem domu in to v težkem času pred 32. leti, ko je režim v domovini prepovedal vstop edino še obstoječe revije Misli v Slovenijo.

Na žalost vam še ne morem poročati o novem upravnem odboru našega društva Planinke. Potrebno bo sklicati novi sestanek. Upajmo, da nam bo v naslednjih tednih uspelo zbrati nove moči za to potrebno delo pri ohranjevanju slovenstva na tem delu Avstralije. Lahko pa vam poročam bolj veselo novico, na katero me je prva opozorila Jana Čeh. Brisbanski tednik **Catholic Leader** nam je 17. septembra na celotni strani lepo **predstavil našega kardinala dr. Franca Rodeta** v pogovoru z novinarjem. Iz pogovora je razvidno, kako velika odgovornost je na ramah našega kardinala, saj kot prefekt Kongregacije redovnikov in redovnic dobro pozna razmere in težave Cerkve po svetu. Med ostalim je dejal, da je potrebno, da se otresemo odvečne pokoncijske posvetnosti ter sledimo reformam pokojnega, kakor tudi sedanjega papeža Benedikta XVI. Opozoril je tudi na pomembno delo, ki so ga in ga še vedno opravljajo redovniki na področju vzgoje in šolstva.

Pred nami je obisk patra iz Sydneya, ki bo ob novembrskem spominu na pokojne obiskal vsa tri slovenska središča tukaj. Najprej na Zlati obali v soboto, 28. oktobra, v cerkvi Srca Jezusovega ob 7.30 zvečer. Nato v nedeljo, 29.10., v dvorani društva Planinke ob 10.30 ter isti dan v Marijini cerkvi v Buderimu ob 5. uri popoldne. Toliko o dosedanjih dogodkih v Kraljičini deželi. Hvala Bogu tudi zato, ker zaenkrat nismo imeli nobenega pogreba. Lep pozdrav vsem bralcem.

IZ KLUBA PANTHERS TRIGLAV

piše Martha Magajna

Zaradi izredne popularnosti enodnevnih avtobusnih izletov smo začeli organizirati izlete kar vsak mesec. Triglavski popotniki so v mesecu avgustu obiskali Gosford. Najprej smo se ustavili v Woy –Woy, v prijaznem parku ob vodi, kjer smo imeli jutranje okreplilo. Dan je bil lep in sončen in mojega moža, ki je navdušen ribič, je

zanimanje potegnilo k samotnemu ribiču na pomolu. Kmalu sta bila v pogovoru. In - pokazalo se je, da je bil ta ribič Slovenec, ki tam živi že dolgo vrsto let. Ime mu je Ivo Cerar in je brat znanega olimpijskega zmagovalca v gimnastiki, Mira Cerarja – kako je svet majhen, kajne! Računalni smo, da bo hladno, prehladno za izlet v naravo, zato smo izbrali tokrat obisk v velikem klubu v Gosfordu, kjer smo si ogledali matinejo z zabavnim programom, v katerem so nastopali pevci, humoristi, plesalke in odličen ventriloquist z dvema lutkama, ki sta bili obe polni jezičnih in predznih modrosti. Po skoraj dveh urah veselja in smeha smo se odpravili h kobilu v klub, kjer so nam prav lepo postregli. In že je bil čas za povratek. Na poti domov smo se še ustavili v

Miniaturna slovenska hiša.

trgovini, kjer smo se po znižanih cenah založili s sladkim pecivom (kdo se bo upiral znižanim cenam), nato pa nazaj domov proti Sydneyu. Da so se vsi lepo imeli, se je videlo tudi po tem, da so se skoraj vsi vpisali na seznam za naslednji izlet, ogled prelepih cvetov Floriade v Canberri.

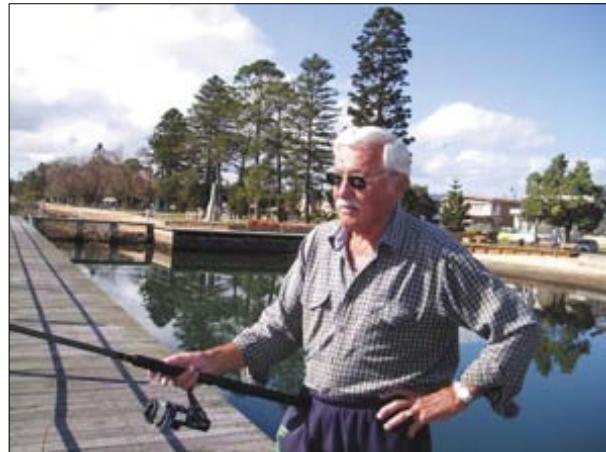
V mesecu septembru smo tako obiskali Canberro. V prelepem sončnem dnevu so se

bleščale barve tisočih in tisočih cvetov, največ tulipanov. Različne države so oblikovale nasade cvetja v njihovih značilnih narodnih vzorcih, vse skupaj pa je sestavljalo pisano preprogo cvetja, ki si jo je bilo res vredno ogledati. Po kobilu smo obiskali **miniaturalno vasico Cockington Green**, kjer smo med drugim našli tudi **miniaturalo slovenske gorske kmetije** in zraven nje še dve hišici iz različnih delov Slovenije, družbo pa so jim delali hrvaška cerkev, poljski grad, mehiško svetišče na vrhu piramide in še veliko drugih.

Naslednji izlet bo konec oktobra, gremo na križarjenje z ladjo in na piknik v Bobbin Head. Če nihče ne odpove, je tudi ta avtobus že poln.

Kako se prileže jutranja kava na poti!

Ivo Cerar lovi ribe v Woy Woy.

NSW SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS 2006

V klubu Panthers St.Johns Park-Triglav podeljujejo vsako leto od leta 2001 dalje v okviru dneva državnosti Republike Slovenije priznanja posameznim Slovencem iz NSW za njihove zasluge in delo v slovenski skupnosti.

Posebno priznanje za življenjsko delo na polju slovenske kulture in dediščine v NSW v letu 2006 je prejela **MIHAELA ŠUŠTERŠIČ**.

Mihelca Šušteršič, rojena v Ljubljani in po preživetih mladih letih v Lescah na Gorenjskem, se je po prihodu v Avstralijo leta 1959 s pokojnim možem Ivom najprej naselila v Woollahri, kjer je takrat živel veliko Slovencev. Prvih slovenskih prireditev sta se udeleževala v dvorani sv. Frančiška v Paddingtonu, kjer sta spoznala druge aktivne Slovence, ki so že sodelovali pri organiziranju slovenske skupnosti. Leta 1962 se je na povabilo Ivana Koželja pridružila igralski skupini, kjer še danes sodeluje kot igralka, šepetalka, koordinator odra in garderobe, blagajničarka, skrbi za reklame, vabila, vstopnice, programe in še kaj. Leta 1964 se je vključila v ustanovni odbor "Akcija za dom", organizacijo, ki je začela zbirati sredstva za nakup zemljišča za prvi "Slovenski dom" v Sydneyu. Aktivno je tudi sodelovala v času osamosvajanja Slovenije.

Mihelca je vedno sodelovala ob pomembnih obbletnicah slovenske cerkve, društev in slovenske skupnosti na splošno. Bila je del majhne skupine, ki je pripravila številne razstave in publikacije, kot so razstava "Building Blocks" v okviru Olimpijade 2000, desete obbletnice samostojnosti Slovenije, 45. obbletnice Slovenskega društva, zlate maše p. Valerijana in petdeset letnice izhajanja Misli.

Leta 2002 je postala ustanovna članica Historičnega arhiva za slovenske Avstralce v NSW, HASA na kratko, kjer še danes pridno in prostovoljno sodeluje kot raziskovalka in delavka pri zbiranju in urejanju arhivskega gradiva. Istočasno tam tudi vodi blagajniška dela. V zadnjem letu dela tudi kot pomočnica računovodkinje pri cerkvi sv. Rafaela.

Priznanje za avstralsko-slovenske dosežke na področju športa in kulture v NSW v letu 2006 je prejel **LOJZE MAGAJNA**.

Lojze se je aktivno vključil v slovensko skupnost kmalu po prihodu v Avstralijo leta 1967. Ves čas je bil aktiven pri pevskih zborih, igralski družini in predvsem v slovenskem narodnem športu balinanju, ali kot rečemo v Avstraliji, Bocce. Z moškim pevskim zborom Triglav je šel 1982. leta na zelo uspešno koncertno turnejo v Slovenijo in na Koroško. Sedaj poje v cerkvenem mešanem zboru v verskem središču v Merrylandsu in v moškem zboru »Rožmarin pod južnim soncem«. Zadnja tri leta sodeluje pri Igralski družini Merrylands, kjer se je postal eden od najboljših igralcev. Na

športnem polju balinanja je kot aktivni balinar dosegel zelo lepe osebne uspehe. V Balinarski zvezi se je desetkrat uvrstil med najboljše, je pa tudi zastopal NSW v zveznih tekmovanjih. V letosnjem avstralskem prvenstvu je njegova skupina dosegla tri prva mesta. Še bolj pa je pomembno njegovo delo kot kvalificiran trener mladincev balinarske sekcijs. Na tem področju je bil lansko leto imenovan za zveznega trenerja mladinske reprezentance Avstralije, ki je pod njegovim vodstvom zastopala Avstralijo na svetovnem prvenstvu v Novi Gorici v Sloveniji, letos pa na svetovnem prvenstvu v Italiji, kar je v svetovnem merilu vsekakor velika čast.

BALINARIJ TRIGLAVA in DRUGE NOVICE

Balinariji Triglava pridno balinajo. Tudi mladinci s trenerjem Lojzetom Magajna so se vrnili s svetovnega prvenstva v Italiji in priznati moramo, da se niso preveč postavili. Balinanje v Evropi je resna zadeva in ne eno do dve uri na teden, kot si lahko privoščijo mladinci v Avstraliji. Kruta usoda jim je tudi izzrebala za nasprotnike v prvem krogu dve najmočnejši balinarski državi na svetu, Hrvaško in Italijo, katere mladinci so na tem tekmovanju celo postavili nov svetovni rekord v hitrostnem zbijanju v dvojkah. Upajmo, da bo drugo leto boljše!

Spet smo nazaj pri našem osnovnem cilju: Združevati naše Slovence v prijetnem športu in oddihu med prijatelji. Balina se ponavadi kar dvakrat na teden, ob sredah in nedeljah popoldne. Balinanje v nedeljo odpade samo, kadar je kak drug pomemben dogodek, kot je na primer redni mesečni ples, kar je ponavadi vsako tretjo nedeljo v mesecu, ali pa kaj drugega takega, kot je bilo slavje 80. rojstnega dne našega starega člena **DANILA ŠAJNA** (*fotografija na zadnji notranji strani ovitka - stran 47*).

Danilovi otroci in žena Sofija so mu pripravili prijetno presenečenje in so mu za proslavo najeli kar ansambel "The Masters", ki nas je potem celo popoldne zabaval s starimi slovenskimi melodijami. Na staro pesem "Bila sva mlada oba, ko preko mosta sva šla, zdaj pa sva stara in siva sva že..." sta zaplesala solo... Danilo je

bil tudi pokrovitelj balinarskega tekmovanja za pokal očetovskega dne, na katerem sta zmagala Rudi Gerdevič in Lojze Lever s pomočjo balinarke Susan Olsen.

Klub je imel poleg rednega vsakodnevnega poslovanja tudi veliko obiskovalcev. Tako so prišli na povabilo predsednika Petra Kropuja na poslovilno kosilo s patronom Darkom tudi gospod Vlado Bizjak z bogoslovcem Sebastijanom Kristovičem in pedagoginjo dr. Zdenko Zalokar-Divjak. Skupinica je skoraj obkrožila Avstralijo, najeli so avto v Sydneyu in potovali preko Melbournja v Adelaide, od tam do Ayers Rock, Alice Springs, Darwin, Kakadoo, Cairns, Brisbane in nazaj v Sydney. Gospod Vlado je povedal, da so na vse napravili izredno prijeten vtis lepota in raznolikost narave in prijaznost in sproščenost ljudi, ne glede na poreklo, čeprav so povsod povsem nepričakovano našli tudi kakega Slovencega. (*Njihova fotografija je bila objavljena v septembrskih Mislih na strani 16*).

V času mladinskega koncerta v verskem in kulturnem središču Merrylands so nas obiskali tudi prijatelji iz Melbournja, kar cel avtobus jih je prišlo na večerjo v

naš klub v petek, 29. septembra. In prvo vprašanje, ki smo ga slišali, je bilo: "Kdaj prideš v Melbourne z novo igro...?" Odgovor je seveda bil: "Kakor hitro bomo mogli!"

Mala dvoranica nad stopnicami, kjer imamo ponavadi Tai Chi, je pogosto popoldne in zvečer zavzeta s konferencami, predavanji ali manjšimi proslavami s pojedino, kot so krsti, rojstni dnevi, s praznovanjem birme ali prvega obhajila in podobno. Vsak petek zvečer igra za zabavo in ples manjša glasbena skupina, ki postaja vse bolj priljubljena, člani pa bodo prav gotovo še bolj veseli nedeljske večerje, ko bodo lahko plačali eno večerjo in dobili drugo zastonj.

Dragi člani slovenske skupnosti sv. Rafaela!

Želim Vam obilo Božjega blagoslova! Pišem v angleščini, da ne bo toliko napak v slovenščini. Pošiljam Vam kratek pozdrav in Vas obenem povabim na slovesnost redovne preobleke. Če ste na tej (severni) strani sveta, ste dobrodošli!

Skupnost schoenstadstega gibanja v Sloveniji je sicer majhna, vendar sem danes zvedela, da bo duhovnik, ki je duhovni vodja skupnosti, pripeljal s seboj dve družini (ki ju jaz ne poznam). To je še en dokaz, da so Slovenci navzoči tukaj v gibanju, kljub temu, da smo majhen narod. Na številnih procesijah in ob raznih prireditvah sem nosila slovensko zastavo in upam, da bom lahko vključila nekaj slovenskega pri sv. maši, ki bo v nedeljo, 29.10.2006.

Iskrena hvala vsem, ki so se udeležili poslovilnega srečanja na Mount Schoenstadt, tistim, ki so peli pri sv. maši »Marija, skoz' življenje« - to je bilo nekaj najlepšega! Najlepša hvala! Bog Vas blagoslovi, Vaša Julie.

»Naj vas tisti, ki neprestano služijo v nebesih, obvarujejo vsakega zla na svetu.

Pod skrbnim varstvom angelov naj napredujemo na poti odrešenja.«

29.9.2006, na praznik nadangelov sv. Mihaela, Gabrijela in Rafaela

JULIE BRCAR

OD 29.10.2006 bo njen naslov: NOVIZIATHAUS, Berg Schoenstadt 4, DE – 56179 VALLENDAR

Slavje zakonskih jubilantov v Merrylandsu.

O, če bi vsi Slovenci mislili kot jaz!

Spoštovani urednik,
samo nekaj misli o nas za Misli. Če se Vam zdi prav, jih
prosim objavite. Pozdrav, Cilka.

**O, če bi vsi Slovenci mislili kot jaz!
O, če bi vsi Slovenci dali mi svoj glas!
O, kakšen glas imeli bi Slovenci!**

Helena Leber piše v Mislih (sept. 2006, stran 27):
»Živimo v svetu, kjer vsak po svoje misli in načrtuje.« Seveda je res, Helena, s tem imamo vsi probleme, posebno Slovenci. Vsi smo rojeni egocentrični; vsak otrok je prepričan, da je središče sveta. Otroci vedno prosijo: Mene poslušaj, mene glej; otroci se skušajo uveljaviti; hočejo da se jih upošteva, prepozna njihove sposobnosti, da se jih občuduje, nagradi in ljubi. otrok hoče biti občudovan najprej od staršev in kasneje od vrstnikov.

Tako kot drugi so tudi moji starši mene nenehno spodbujali k samu uveljavljanju in vzklikali: Glej jo no, je že odprla oči; glej, kako se smeji; glej, kako dviga glacivo, že kobaca, že se na noge postavlja, že nekaj hoče povedati. Vsa ta ljubezen staršev, vsa ta priznanja otroku so seveda nujna hrana za spoznavanje in utrjevanje jaza. Vsi se radi spominjamo dni, ko smo bili središče pozornosti. Seveda so mnogi kasneje mnogokrat množično preklicali to moje samozavedanje kot neopravičljivo in zmotno. Seveda je bilo moje prepričanje v lastno mišljenje resno zmanjšano in sem se počasi morala prilagoditi dejству, da imajo drugi tudi mnenja in da jih ponujajo okrog bolj ali manj nasilno. Osebno se počutim krivo, čim kaj po svoje napravim. In zakaj nisi mene vprašala in poslušala, pravijo tisti, ki mislijo, da bi se jih moral poslušati in ubogati. Le zakaj si tako butasta, da ne vidiš tega, kar je meni čisto jasno, pravijo. Po svoje delati in misliti, je proti njihovim predpisom. Če kaj ne vem, naj vprašam.

Egoizem, poudarjanje samega sebe, sebično zadovoljevanje svojih potreb, pogosto gledamo kot negativne lastnosti ljudi; naši bližnji ponavadi hitro poskrbijo, da se ne rinemo naprej in ne zahtevamo preveč pozornosti zase. Prepričajo nas, da je grdo in sebično govoriti o sebi in se ponujati za vodstvo. Lepo je dati besed in prednost drugim - NJIM. Postane nas sram priroyjene želje in potrebe po uveljavljanju.

V vsakem človeku živi otrok, ki čuti potrebo, da izrazi sebe. Odrasli hočemo, da nas vedno več ljudi posluša, gleda in občuduje. Hočemo pritegniti ljudi za seboj. Večna borba za prvenstvo sčasoma postane prenaporna za večino, zato se nekateri manj energični predamo, vržemo puško v koruzo in stopimo za zastavo; preslabotni ali preleni pustimo vodstvo tistim,

ki so pridni, sposobni, energični in požrtvovalni. Rahlo nas je tudi sram, ko nam drugi povedo, da smo sebični, častihlejni, prevzetni, požrešni in nepravični. Ni nam prijetno, ko nas ljudje zmerjajo z egoisti, ko nam očitajo, da samo o sebi govorimo in hočemo vso pozornost in občudovanje zase. Odrasli ljudje smo se naučili skrivati svoj ego, ker so nas dobronamerni nadrejeni prepričali, da je tako boljše za mir in hiši in domovini. V miru človek boljše spi.

Res je tudi, da pogosto tarnamo, če nihče nič ne ukrene glede napak v družbi. Večkrat se sliši izgovor: Kaj pa jaz morem; jaz sem nič, sem samo številka, kaplja v morju. Edino trmasti egoisti si vzamejo čas, da skušajo po svojih močeh usmerjati družbo v pravo smer. Seveda te egoiste vsi kritiziramo, če potem ne gre vse kot gladko namazano.

Vsi imamo korist od uspehov naših vrstnikov, vendar nas rahlo peče, da so oni uspeli. Težko je s polnim srcem ploskati tujim uspehom, še posebno, če so ti ljudje na drugi strani. Bolj naravno je ploskati tistim, ki podpirajo in zagovarjajo naše mišljenje in načrte. Prej ali slej se moramo vsi spriajzniti z dejstvom, da tudi drugi včasih pametno mislijo; da njihova mnenja niso popolnoma nora; da imajo njihova prepričanja neko podlago in da njihov način življenja ni popolnoma zgreden. Nekateri prej ali slej celo sprejememo neprijetno dejstvo, da imajo drugi včasih bolj prav, da so bolj pridni, lepi in pametni. Nekateri včasih celo priznamo, da nismo imeli prav. V redkih primerih se zgodi, da se nekateri celo opravičimo za svoje zmote. Če nam je ego kdaj nagajal, so nas nadrejeni ali podplačali, da se ga znebimo ali pa so nas kaznovali, če se ga nismo mogli otresti.

Naši bližnji in ljubljeni so nas postopoma prisilili, da si z njimi delimo dobrine in pozornost publike, vendar nikomur ni čisto naravno, da bi si delil življenjsko prizorišče z drugimi; skrb za druge je priučena stvar. Ta naučena karakteristika je težko sprejemljiva posebno za nas, avstralske Slovence. Saj smo vendar pobegnili od diktature, da bomo lahko sami diktirali. Priseljenci smo ljudje, ki se nismo spriajznili z razmerami doma. Ker nam niso dovolili uveljaviti svojega prepričanja, smo bezeli drugam.

Egoizem je bila gonilna sila, ki je silila v svet tiste, ki nismo sprejeli svojega naravnega družbenega okolja, nismo se hoteli ravnati po načrtih domačega družbenega reda; egoizem nas je prisilil, da smo zapustili znano in ljubljeno in odšli v neznano in neljubljeno. Če to ni bil ravno osebni egoizem, smo pa sledili tistim, ki so nas prepričali, da je tako prav.

Mogoče pa ta egoizem ni tako negativna lastnost?! Amerika in Avstralija sta postali uspešni državi prav zaradi egoizma: Priseljenci so prinesli močan navdih

in energijo, ki se je hotela boriti za prvenstvo in dobrine. Vsi smo bili deležni teh dobrin in te borbe. Ti posamezni egoisti so ostali nepremagljivi; žrtvovali so mnogo časa in energije za vodstvo nas, ki se nismo hoteli mučiti z vodstvom. Ko gledamo okrog, vidimo, da so ravno ti vztrajni ljudje dosegli največ za dobro nas vseh. Mogoče so stare domovine z izseljenci izgubile tudi dragoceno vidnost, duha in energijo.

Seveda nismo takšni samo Slovenci. V vsaki družbi so vztrajni delavci, ki se žrtvujejo za dobro svoje družbe. Te ljudi drugi kritiziramo. Posebno v malem kraju, kot je Lightning Ridge, kjer egoisti petdesetih narodnosti hočejo živeti, kot njim paše, saj je glavna

privlačnost kraja prav v tem, da si tu sam svoj gospodar in priseljenci so to žeeli v večji meri kot domačini. Seveda nam Avstralci niso hoteli slediti in nas podpreti, vsaj na začetku ne. Iskali smo druge Slovence, da bi se pred njimi pokazali. Trudili smo se, prepričevali eden drugega, prisiljevali in izsiljevali; celo izločili smo iz družbe tiste, ki se niso dali prepričati. Preživeli smo in radi se s hvaležnostjo spominjam vseh srečanj, doživetij in prireditiv, ki so jih s svojo vztrajnostjo in pridnostjo omogočili tisti, ki smo jih vedno kritizirali.

Cilka Žagar

PO Box 175, Lightning Ridge NSW 2834

Telefon: 02 6829 0633, E-mail: cikla@bigpond.com

ENKRATNA DOŽIVETJA V SLOVENIJI

Ne dolgo tega sem poslušala slovensko radijsko oddajo, pogovor z Lentijem Lenkom, ki se je pred kratkim vrnil z enoletnega bivanja v Sloveniji. Lenti, vem, da si imel nekaj sitnosti po uradih, saj to se marsikomu dogaja, tudi sama sem doživila nekaj podobnega v času svojega bivanja tam. Zelo prav si povedal. Ljudje na položajih so, kakor bi se zdelo, brez pravih kvalifikacij, ne vedo eden za drugega, kaj in kako dela. Prav gotovo so res po 15 let na službenih položajih, pa tudi po 30 let, ko so prišli do položaja samo preko poznanstev, kar je velika pomanjkljivost in so mnogi brez prave prijavnosti. Prav prijavnosti sem zelo pogrešala na slovenskih uradih. Doma rečejo, da če imaš dobrega botra, vse dosežeš. Tako je in škoda, da se v tej prelepi Sloveniji nimaš kam pritožiti. Je pa tam dosti, dosti podobnih osebnosti, ki nas imajo za bedake.

Naj opišem svojo izkušnjo. V Ljubljani sem na Zavodu za socialno in pokojninsko zavarovanje zaprosila, da mi nakažejo mojo skromno vsoto zaslужene pokojnine v Sloveniji, na mojo bančno poslovalnico tukaj v Geelong, kjer živim, ne pa v Sydney. To sem zaprosila v slovenščini in angleščini. Ponavljala sem to vsak mesec posebej in to sedemkrat, torej sedem mesecev.

Nobene spremembe, niti da bi me obvestili z eno samo pisno vrstico. Sedaj sem bila za kratek čas na obisku v Sloveniji. Obrnila sem se na človeka, za katerega sem mislila, da mi bo pomagal rešiti to zadevo. In res, samo po dveh telefonskih razgovorih je bila zadeva rešena. Za moje dopise ni vedel tam nihče. Iz tega je razvidno, da je šla vsaka moja pošta iz Avstralije tam v koš. Zakaj je bilo pa tam vse tako hitro urejeno? Človek, ki mi je pomagal, je na uradu osebno poznal uradnico, ki je vse takoj uredila. Tako torej je, če koga poznaš, ne pa kaj znaš! Pa sem mu rekla: »Glej, to je bila tako majhna usluga, šlo je brez kakršnih koli težav. Kaj res ne bi mogli to prej urediti ali mi sporočiti?« »Zakaj pa bi,« pravi, »saj ima ona samo mesečno plačo.« Ko bi bila vsaj povabljen na kavo ali še bolje na kosilo ali pa bi kaj primaknili v kuverti, potem bi bila zadeva rešena. No, tako se je včasih dogajalo, se dogaja in se bo verjetno še tudi v prihodnje. Glava te zaboli, ko iščeš kakšen dokument, še posebej v mesecu avgustu, ko je vse na dopustih in lahko hodiš trkat od vrat do vrat. Imam pa tudi dosti lepih spominov na Slovenijo, ki nosi v sebi nepopisno lepe vrline, ki jih moraš doživeti. Obiskala sem veliko lepih krajev, srečala dosti prijaznih ljudi, šolskih prijateljev in znancev, ki so se mi vtisnili z izredno lepimi spomini. Poiskala sem učiteljico, ki me je poučevala v prvih razredih osnovne šole. Sedaj je stara 80 let. Takoj me je spoznala – neverjeten spomin in prijaznost! V Kopru sem se srečala z ustanoviteljem in določenim urednikom Ognjišča, očetom Francem Boletom. Zelo preprost in prijazen je. Podaril mi je knjigo Žena z zaprtimi očmi. Priporočila bi jo v branje vsakomur. V pisarno je vstopil duhovnik magister Božo Rustja.

**Ema Bole Kosmina (na sredini)
s svojimi tremi sestrami in bratom.**

Tudi on piše v Ognjišče. Zelo prijazna osebnost je. Na trgu Brolo, kjer je stolnica, je danes drugače, kot je bilo v mojih časih. Tam sem hodila zadnjikrat, ko sem bila starca 13 let. Z mojo sosedo, šolsko prijateljico, sva šli obiskat vsaka svojo mamo. Bili sta zaprti v koprskih zaporih, tam dol na kraju ob morju. Pihalo je, zeblo naju je. Po poti sva se pogovarjali, kaj bova rekli stražarju, da bi mami čim prej spustili domov. Osem mater in mojo najstarejšo sestro so takrat zaprli, ker sta moja brata in sestra pobegnili čez mejo in tudi več drugih fantov iz vasi Hrenovice pri Postojni – to je moja rojstna vas. Ko sva se vračali z obiska, sva obiskali še cerkev. Bilo je že pozno popoldne, lačni sva bili, v torbicah sva imeli nekaj za pojesti. To sva poglodali in jokali, še avtobus bi kmalu zamudili. Naš ata je bil že močno zaznamovan z boleznijo (tromboza). Doma smo bili trije majhni otroci in sploh ne vem, kako smo se sami rihtali v času mamine odstotnosti. Bil je zimski čas. Tako je bilo takrat, a to ni pravljica.

Letos sem šla tudi na Kostanjevico – Kapelo v Novi Gorici, pa na Sveti Goro, ki se ponaša z lepim razgledom daleč naokrog. Svetu mašo tam je daroval p. Bernard Goličnik. Na Brezje sem romala s svojimi tremi sestrami, tam sem bila zadnjič pred 27 leti. Cerkev je bila prenapolnjena; čudovito vzdušje. Starejši govornik nas je pozdravil v treh jezikih, da me je do solz ganilo. Ne smem pa mimo omembe moje farne cerkve sv. Martina, ki je vsa prenovljena, zunaj in znotraj. Tudi zvonik je ves prenovljen in se lepo vidi že od daleč. Ob cerkvi je kapela s kipom Matere Božje, tudi vsa

prenovljena. Tamkajšnji dolgoletni dekan Svetko Gregorič, dober pridigar in zgodovinar, je na vse to zelo ponosen. Imajo tudi zelo dober pevski zbor, ki ga ni takega daleč naokoli. Zelo so složni in vadijo redno vsak teden. Dobri basisti in še boljši tenoristi; si kar mislim, kako lepo mora biti tam petje za božič. Ganjena sem bila do solz, ko sem prvič po tolifikih letih prestopila prag moje farne cerkve. Ko je to bilo zadnjič, je bila mama še živa. Usedla sem se prav na tisto mesto v klopi, kjer je mama imela svoj sedež.

Dnevi so se hitro iztekali, bili so prekratki, noči še krajše. Obiskala sem grobove pokojnih staršev, brata, sorodnikov, prijateljev. Prehodila sem vse naše parcele, poti, sedaj že zarašcene, kjer je ostalo toliko spominov iz mladih dni, ko so bili pokojni starši še živi.

Srečanja s svojci so bila zelo ganljiva, saj skoraj niso mogli verjeti, da sem res doma, ker sem jih z obiskom presenetila. To je bilo solz veselja! Težko pa je bilo slovo, ko smo si segali roke v pozdrav z misljijo: Bog ve, če se še kdaj snidemo?!

Lepa Primorska, ki pomladi cveti, jeseni rodi in pozimi zasp!

Pa lepa tudi podnanoška in hrenovška ravan, ki otroške spomine deli.

Prelepa je Slovenija vsa, a blažena Avstralija. Rodila mi otroka dva, to moje je bogastvo, in v večni dom sprejela je pokojnega moža.

Vsem bralcem Misli iskren pozdrav!

*Ema Bole-Kosmina
Geelong VIC, 27.09.2006*

VELEPOSLANIŠTVO RS

obvešča, da bodo KONZULARNE URE:

V mesecu NOVEMBRU 2006: S Y D N E Y : V nedeljo, 26. novembra 2006, od 12.00 do 16.00 ure v Slovenskem društvu Sydney, (Slovenian Association Sydney), 2-10 Elizabeth Street, Wetherill Park NSW 2164.

V mesecu DECEMBRU 2006: P E R T H : V nedeljo, 3. decembra 2006, od 14.00 do 16.00 ure v Slovenskem klubu Perth, (Slovenian Club Perth Inc.), 6/225 Beechboard Road, Embleton WA 6062.

M E L B O U R N E : V soboto, 16. decembra 2006, od 10.00 do 13.00 ure pri verskem središču Sv. Cirila in Metoda, (Sts. Cyril & Methodius Slovenian Mission), Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101.

S Y D N E Y : V nedeljo, 17. decembra 2006, od 11.30 do 13.30 ure pri verskem središču Sv. Rafaela, (St. Raphael's Slovenian Mission), 313 Merrylands Road, Merrylands NSW 2160.

vca@mzz-dkp.gov.si

Več informacij in koristnih napotkov lahko najdete tudi sledеči spletni strani: www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

IŠČEMO IN POIZVEDUJEMO

Poizvedba se opravlja na prošnjo Vlada Casarja iz Slovenije, gre pa za sledečo osebo: **ZOLTAN ŽIŠKO**, rojen 18.11.1924 v Peskovicih v Sloveniji. V Avstralijo je odšel po drugi svetovni vojni, med drugim pa bi naj živel tudi na naslednjih dveh naslovih: Loco Depot, Geelong West, VIC ter RLYS Hostel, Melbourne I.3, VIC (poizvedba se opravlja zaradi ureditve dedičinskih zadev v Sloveniji).

FRANC (Maksimiljan) FORJAN, rojen 28.12.1940 v Braunschweigu, (poizvedba se opravlja na prošnjo sodišča v Mariboru v zapuščinski zadevi po pokojni Hedviki ROMIH, materi Franca Forjana, rojeni 13.9.1920, z dekliškim priimkom Forjan, ki je umrla 11.12.2004).

Morda kdo ve za **VINKA KOVAČIČA**, rojen je bil leta 1927. Leta 1951 ali 1952 je odšel iz Ljubljane v Avstrijo in od tam v Melbourne k svojemu bratu, ki je že živel tam. V Avstraliji se je baje poročil s Poljakinjo in tudi spremenil svoje ime in priimek.

SLOMŠKOVA NADŠKOFIJA. Letos smo Slomškovo nedeljo obhajali prav na njegov god, 24. septembra. Praznovanje je bilo najbolj slovesno v mariborski stolnici, kjer je bila zunanj slovesnost ob vzpostavitvi nove nadškofije in metropolije, ki jo je papež Benedikt XVI. razglasil 7. aprila. Obenem je apostolski nuncij Santos Abril y Castelló ordinarija Franca Krambergerja umestil za nadškofa in metropolita. Slovesnost se je začela z molitveno uro za Slomškovo kanonizacijo in za edinost Cerkve. Sledila je praznična sveta maša, pri kateri se je zbralo petnajst škofov in nadškofov ter sto devetdeset duhovnikov. Apostolski nuncij je najprej prebral papeževu listino o razglasitvi nadškofije in metropolije, zatem pa umestil novega nadškofa metropolita, ki je nadaljeval z mašo. Nuncij je v nagovoru po evangeliju med drugim dejal, da je Cerkev v Sloveniji v tem letu doživela zgodovinske spremembe, kakršnih doslej še ni. Ustanovljene so bile tri nove škofije, imenovani trije novi naslovni škofje in posvečena dva škofa. Vrhunec teh dogodkov je razglasitev druge nadškofije v Sloveniji, ki bo odslej, tako kot ljubljanska, tvorila še eno cerkveno pokrajino, še eno versko središče za boljšo poživitev krščanskega življenja. Prenovljena upravna podoba Cerkve v Sloveniji je s slovesnostjo v mariborski stolnici zaživila v polnosti.

POSVETITEV ŠKOFA PETRA ŠTUMPFA. V stolnici sv. Janeza Krstnika v Slomškovem mestu je bil 10. septembra v škofa posvečen Peter Štumpf, doma iz župnije Beltinci v Prekmurju. Papež Benedikt XVI. ga je na praznik Marije Pomočnice kristjanov, 24. maja, imenoval za mariborskega pomožnega škofa. Ob imenovanju je bil župnik in dekan v salezijanski župniji Ljubljana – Rakovnik, kjer je znana božjepotna cerkev Marije Pomočnice. Tudi zato si je za svoje geslo izbral besede "S teboj mati Marija!" Novega škofa je posvetil mariborski nadškof metropolit Franc Kramberger, sopsvečevalca pa sta bila celjski škof Anton Stres ter murskosoboški škof Marjan Turnšek. Nadškof Kramberger je v homiliji predstavil škofovsko službo, zatem pa novega sodelavca nagovoril takole: "... Sedaj te, dragi sobrat, naš novi pomožni škof Peter, vabim - pridi, da bova skupaj orala eno brazdo na veliki Božji njivi, skupaj z dosedanjim pomožnim škofom Jožefom. Pristopi, da bova obdelovala eno vrsto, Slomškovo vrsto v Božjem vinogradu, v Cerkvi na Slovenskem. Vabim te, da z današnjo posvetitvijo stopiš med nas, slovenske škofe, in si z nami: Kristusov učenec, njegova priča, oznanjevalec evangelijskega posvečevalec ljudi, dobr pastir in služabnik!" Škof Peter Štumpf je v minulih tednih sprejel tudi več služb v sklopu slovenske škofovskih konferenc. Za rojake na tujem je najbolj razveseljivo to, da je prevzel pastoralno skrb za Slovence po svetu.

Po imenovanju Alojza Urana za ljubljanskega nadškofa metropolita oktobra 2004 namreč niso imeli škofa, ki bi bil odgovoren zanje.

SPOMINSKA SLOVESNOST NA TEHARJAH. Kot je že v navadi, je bila prvo nedeljo v oktobru na prostoru nekdanjega teharskega taborišča v Bukovžlaku slovesnost v spomin na zapte domobrance in njihove civilne spremiševalce. Na ta kraj je revolucionarna oblast konec maja in v juniju 1945 privedla več kot pet tisoč ujetnikov, ki so bili v naslednjih dneh in tednih pobiti. Slovesnost se je začela s sveto mašo za pokojne, ki jo je daroval škof Anton Stres, tokrat prvič kot ordinarij nove celjske škofije. Škof Stres je svoji pridigi izhajal iz Jezusovih besed v evangeliju, da nič zakritega, kar se ne bo razodelo in skritega, kar se ne bo spoznalo. Zatem je opozoril na stotine prikritih grobišč, ki so posejana po vsej Sloveniji in v katerih ležijo žrtve komunističnega oziroma revolucionarnega nasilja. O tem je med drugim dejal: "Zaradi naše odgovornosti za sedanjost in prihodnost, moralne zavesti in doveznosti za to, kar je prav in kar ni prav, se ne smemo notranje sprizazniti s preteklimi zločini. Naša naloga je, da pridemo do dna; ne samo do dna prepadov in brezen, iz katerih še danes prinašajo raziskovalci na dan otipljive dokaze nasilja in bratomornega zločina. Naša naloga je, da pridemo do dna zločina samega, da ga v celoti zavrzemo, da pridemo torej do dna moralne odgovornosti in tistih, ki to odgovornost nosijo..."

TOROŠEV SIMPOZIJ V RIMU. V papeškem zavodu Slovenik v Rimu je bil drugi teden v septembru znanstveni simpozij o duhovniku in apostolskem administratorju Mihaelu Torošu (1884 – 1963). Pripravila sta ga Slovenska teološka akademija in Inštitut za cerkveno zgodovino pri Teološki fakulteti v Ljubljani. Na njem so zgodovinarji, teologi in drugi strokovnjaki osvetili življenje in delo moža, ki je v težkih povojnih letih vodil cerkveno upravo na tistem delu Slovenije, ki je danes združen v koprski škofiji. O njem bi v nekaj vrstah lahko povedali, da je bil doma iz Medane. Teologijo je študiral v Gorici, kjer je bil 1909 posvečen v duhovnika. Na Dunaju je študiral civilno pravo, v Rimu pa cerkveno pravo in ga končal z doktoratom na papeški univerzi Gregoriana. Od leta 1921 je predaval cerkveno pravo, zgodovino in pastoralno teologijo v goriškem bogoslovju. V tridesetih letih je vodil cerkveno sodišče v Gorici. Bil je tudi škofov svetovalec. Zavzemal se je za narodnostne pravice Slovencev pod fašizmom. Papež Pij XII. ga je leta 1947 imenoval za apostolskega administratorja poreško-puljske škofije, naslednje leto pa še za administratorja slovenskega dela goriške nadškofije. Prvi službi se je po treh letih odpovedal. Zato pa je bil od leta 1955 do 1961 še apostolski administrator

slovenskega dela tržaško-koprske škofije. Za sedež administrature si je izbral frančiškanski samostan na Kapeli nad Novo Gorico; tam je ostal tudi po upokojitvi in 29. decembra 1963 prestopil prag večnosti. Mihael Toroš si je v težkih povojnih razmerah prizadeval za dobre odnose med Cerkvio in državo. Tudi zato mu je uspelo leta 1952 ustanoviti malo semenišče in zatem še škofijsko klasično gimnazijo v Vipavi. Poleg tega je leta 1952 ustanovil verski list Družina in izdal molitvenik V občestvu združeni.

ŠKOFIJSKI ZAVOD FRIDERIKA BARAGA. Nekdanji samostan sester noterدامk v Šmihelu pri Novem mestu, ki ga je povojna oblast nacionalizirala, postaja nepogrešljivo duhovno središče novomeške škofije. Šolske sestre de Notre Dame so svojo hišo, kjer so imele pred vojno zasebno deklisko šolo, 6. oktobra podarile škofiji. Večji del mogočne stavbe, ki je desetletja po vojni propadala, čaka na obnovo. Doslej so obnovili le nekaj prostorov, ki jih je škof Glavan na slovesnosti izročitve hiše škofiji blagoslovil. V njih trenutno domuje Škofijska Karitas, orglarska šola ter katehetsko pastoralna šola. Na škofiji upajo, da bodo v novem zavodu Friderika Ireneja Baraga kmalu našle svoj prostor še druge nepogrešljive škofijske ustanove.

PRIKLJUČITEV PRIMORSKE. Letošnja državna proslava ob dnevu vrnitve Primorske k matični domovini je bila pri nedokončanem spomeniku braniteljem slovenske meje na Cerju nad Mirnom. Praznik kot spomin na 15. september 1947, dan uveljavitev mirovne pogodbe, s katero je morala Italija Jugoslaviji odstopiti velik del ozemelj, ki jih je dobila po prvi svetovni vojni, smo letos obhajali drugič. Slavnostni govornik, predsednik vlade Janez Janša, je med drugim opozoril na zasluge Primorske za slovenski narod. Po njegovih besedah ima ta naša pokrajina izjemne zasluge, da so Slovenci v gospodarskem in duhovnem pogledu znali ne le obdržati stik z razvitejšim in zahtevnejšim evropskim okoljem, ampak se vanj tudi vključevati. Izguba Primorske po prvi svetovni vojni je bila zato za vse Slovence strahotna. Nagovoru je sledil kulturni program z naslovom Viharju kljubujem, ostanem!

LOKALNE VOLITVE 2006. Na tokratnih lokalnih volitvah, ki so bile 22. oktobra, se je v 210 slovenskih občinah za župansko mesto potegovalo 820 kandidatov in kandidatk. Že nekaj tednov pred volitvami so bili znani župani petnajstih občin, saj so bili edini kandidati za ta položaj, za njihovo izvolitev pa je zadostoval že en glas podpore. Za 3382 mest v občinskih svetih pa se je pomerilo kar 25.240 kandidatov. Svoje predstavnike v občinske svete so volili tudi pripadniki romske ter madžarske in italijanske narodnosti skupnosti. Romi imajo svoje predstavnike v devetnajstih občinah, Madžari v petih, Italijani pa v treh.

IZKOPAVANJA PRI KONFINU. Vladna komisija za prikrita grobišča je 25. septembra predstavila dosedanje delo komisije. Ob tej priložnosti je predstavila izkop

posmrtnih ostankov iz prikritega grobišča v Kočevskem Rogu. Gre za grobišče v Breznu pri Konfinu, kjer so jamarji v prvi polovici avgusta iz jame odstranili več kot trideset kubičnih metrov skal, lesa in blata. S tem so prišli do dna brezna, ki ga pokriva posmrtni ostanki umorjenih vojnih ujetnikov, ranjencev, bolnikov in invalidov. Gre skoraj gotovo za 88 žrtev, ki so bile junija 1945 odpeljane iz centralnih zaporov. O tem transportu se je ohranil poimenski seznam vseh žrtev, med katerimi je bilo šestdeset ranjencev. Konfin je zaenkrat tudi edino grobišče, kjer je znana identiteta vseh pobitih. Dan po predstavitvi izkopavanj, je ribniški dekan ob breznu opravil molitve za rajne.

KONFERENCA SLOVENSKIH GLASBENIKOV. V organizaciji Svetovnega slovenskega kongresa in ob sodelovanju nekaterih glasbenih ustanov je od 13. do 15. septembra na Goriškem potekala Prva konferenca slovenskih glasbenikov iz sveta in Slovenije. Na njej je sodelovalo več kot sto štirideset glasbenih ustvarjalcev, poustvarjalcev in pedagogov. Prisluhnili so lahko številnim predavanjem; še važnejše pa je bilo medsebojno spoznavanje, izmenjava izkušenj in povezovanje glasbenikov iz domovine, zamejstva in izseljenstva. Strinjali so se, da je glasba eno izmed najpomembnejših izraznih sredstev slovenske identitete v tujini. Povsod, kjer se srečujejo rojaki, tam je doma tudi slovenska pesem. Srečanje so sklenili s koncertom samospovov Marka in Bernarde Fink, ki je sovpadal z letošnjimi Kogojevimi dnevi v Kanalu ob Soči.

REDOVNIŠKI DAN. V Ilirske Bistrici je bil 20. septembra že 32. vseslovenski redovniški dan. Vseh šest škofij ima trenutno tisoč sedeminsedemdeset redovnic in redovnikov. Na njihovem tradicionalnem dnevu se jih je zbrala dobra četrtnina. Pridružila sta se jim tudi oba nadškofia in nekateri škofje. Redovniški dan, ki je potekal pod gesлом "Pojdite na razpotja", se je začel s sveto mašo. Zbrane je po evangeliju nagovoril koprski ordinarij škof Metod Pirih. V imenu Cerkve se jim je zahvalil za njihovo pričevanje. Priporočil jim je, naj še naprej zaupajo v moč poslanstva, naj z Jezusom živijo v osebnem in prijateljskem odnosu, prav tako pa naj se tudi zavedajo pomena redovniškega občestva.

PINO MLAKAR SE JE POSLOVIL. V rodnem Novem mestu je v noči na 1. oktober v stotem letu starosti umrl baletni koreograf in plesalec ter pedagog Pino Mlakar. Šest let po smrti žene, s katero je bil od leta 1927 povezan v zakonu in poklicu, je spet skupaj z njo. Plesni par Pino in Pia (Marie Luise Scholz iz Hamburga) sta že med obema vojnoma zaslovela s samostojnimi baletnimi predstavami, po vojni pa sta postala nepogrešljivi zvezdi na evropskih baletnih odrih. Obenem sta postavila temelje ljubljanskega baleta in ustanovila slovensko državno baletno šolo. Od pokojnega Pina so se s pogrebno mašo poslovili v kapiteljski cerkvi v Novem mestu, kamor je kot prepričan kristjan redno zahajal.

Matica pokojnih od novembra 2005 do 20. oktobra 2006

VICTORIA IN TASMANIA

MILAN RENKO

r. – star 70 let
+ 10.11.2005 Melbourne VIC

JOHN (JAN) DONOVAL

r. 30.09.1914 Banjska Bistrica, Slovaška
+ 22.11.2005 North Balwyn VIC

MARTIN ŠIRCA

r. 11.06.1924 Col nad Ajdovščino
+ 23.11.2005 Dandenong VIC

FRANCO ANTONICH

r. 17.09.1927 Šibenik, Hrvaška
+ 04.12.2005 Broadmedows VIC

JOHN KAVČIČ (KOVAČ)

r. 15.10.1955 Melbourne VIC
+ 08.12.2005 Melbourne VIC

IVAN (JANEZ) DOLENC

r. 06.07.1925 Sajevče pri Postojni
+ 13.12.2005 Doncaster East

RIHARD (RICCARDO) FAGANEL

r. 03.04.1923 Vrtojba
+ 20.12.2005 Footscray VIC

ALOJZIJA KOSARI roj. KOLARIČ

r. 17.06.1941 Juršinci pri Ptuju
+ 11.12.2005 Melbourne VIC

KAZIMIR MIRKO JURŠAK

r. 10.4.1939 Dragatuš v Beli Krajini
+ 30.12.2005 Colac VIC

MARIJA PAUNIČ roj. GERIČ

r. 30.11.1920 Gornja Bistrica
+ 02.01.2006 Kew VIC

MILENA BRGOČ roj. ZADEL

r. 16.03.1943 Št.Peter – Pivka
+ 07.01.2006 Clayton VIC

ROZI SELJAK roj. BEVCIČ

r. 29.03.1925 Kojsko v Goriških Brdih
+ 08.01.2006 Melbourne VIC

ANICA ZALAR (por. Dernič)

r. 16.05.1913 Osredek pri Cerknici
+ 16.01.2006 Kew VIC

ROZALIJA GREGORIČ (GREGORČIČ) roj. NAPOTNIK

r. 13.09.1921 Šoštanj
+ 21.01.2006 Kew VIC

ANTON KRISTIAN SKOK

r. 25.12.1936 Mereče pri Ilir. Bistrici
+ 31.01.2006 Footscray VIC

DRAGICA KONEČNIK

r. ?
+ 31.01.2006 Wodonga VIC

ZDRAVKO (VAL) KOLAVCIČ

r. 01.07.1918 Miren pri Gorici
+ 01.02.2006 Melbourne VIC

FELIKS KOŠIR (Koshir)

r. 25.05.1919 Trst
+ 25.02.2006 Frankston VIC

JULIJANA RAZBORŠEK roj. BARIČ

r. 10.09.1925 Radenci
+01.03.2006 Melbourne VIC

FRANC GRLJ

r. 12.12.1927 Velika Bukovica

+ 10.03.2006 Melbourne VIC

JOŽEFA KLEMENČIČ r. Zamernik

r. 15.03.1937 Celje

+ 19.03.2006 St. Albans VIC

NADA VOVK

r.

+ februarja 2006, Hobart TAS

PEPI VOVK

r.

+ marca 2006, Hobart TAS

AMALIJA (LJUBA) VIHTELIC r. HRVATIN

r. 29.06.1934 Trpčane, II. Bistrica

+ 03.04.2006 Melbourne VIC

AURELIA PIA (ELICA) RIZMAL r. DRAGAR

r. 14.08.1943 Celje

+ 16.04.2006 Kallista VIC

MARJAN NANUT

r. 30.05.1936 Podcerkev pri Starem trgu

+ 09.05.2006 Kew VIC

ANTON KRNEL

r. 29.10.1931 Radohova vas pri Pivki

+ 12.05.2006 Ringwood VIC

EMILija (MILA) VADNJAL r. VRANETIČ

r. 27.07.1906 Dolenja vas pri Senožečah

+ 26.05.2006 Kew VIC

ANTON BALOH

r. 13.01.1926 Zabukovica

+ 29.05.2006 Footscray VIC

ŠTEFANIJA KRIŽMANČIČ

r. 14.12.1928 Zagreb

+ 02.06.2006 Melbourne VIC

JOŽE KRMELJ

r. 16.03.1933 Škofja Loka
+ 06.06.2006 Hepburn Springs VIC

FRANČIŠKA URŠIČ r. KENDA

r. 01.03.1913 Most na Soči
+ 12.06.2006 Yarraville VIC

ANTON BARBIŠ

r. 13.05.1933 Šembije pri Il. Bistrici
+ 19.06.2006 Clayton VIC

ALOJZ LAVRIČ

r. 02.12.1927 Loški potok
+ 21.06.2006 Melbourne VIC

ANGELA BIŠČAN r. BRENCIČ

r. 04.09.1932 Podlipa pri Vrhniku
+ 22.06.2006 Melbourne VIC

MARCELA BOLE r. GEC

r. 18.06.1914 Šepulje pri Sežani
+ 28.06.2006 Melbourne VIC

FRANC ŽERJAV

r. 23.12.1919 Pleskovica pri Dutovljah
+ 28.06.2006 Yarraville VIC

JOHAN KLEMENŠEK

r. 14.05.1922 Solčava
+ 28.06.2006 St. Albans VIC

FRANC POZVEK

r. 15.05.1922 Dolnji Slavič na Goričkem
+ 03.07.2006 Glen Waverley VIC

ALOJZ ŠKABAR

r. 19.06.1927 Temnica pri Novi Gorici
+ 06.07.2006 Broadmeadows VIC

SUZANA MATINO r. VADNAL

r. 17.09.1964 Melbourne VIC
+ 10.07.2006 Keilor VIC

ALOJZ VERKO

r. 21.05.1940 Sv. Duh pri Dravogradu
+ 12.07.2006 Melbourne VIC

IVANKA BOBEK r. VRH

r. 30.03.1915 Šembije pri Ilir. Bistrici
+ 13.07.2006 St. Albans VIC

FRANC RAFAEL ROLIH

r. 17.10.1929 Ratečovo Brdo
+ 15.07.2006 Morwell VIC

ANICA ŠIVEC r. ŽUŽEK

r. 12.11.1942 Mali Ločnik pri Turjaku
+ 27.07.2006 St. Albans VIC

MILAN HUDSON (ŠUŠTARČIČ)

r. 16.12.1921 Kreglišče pri Komnu
+ 30.07.2006 Melbourne VIC

ŠTEFKA SMRDEL r. BAJSIČ

r. 25.09.1929 Maribor
+ 29.07.2006 Meadow Heights VIC

STANA KNAFLIČ

r. 06.03.1925
+ 14.08.2006 Kew VIC

VID MARIĆ

r. 03.02.1933 Banja Luka BiH
+ 23.08.2006 Kew VIC

PAVLA HUMMEL r. ERJAVEC

poznamo po priimku KLEMENČIČ
r. 26.06.1914 Muta ob Dravi
+ 08.09.2006 Ringwood VIC

JANEZ ŠIVEC

r. 25.12.1940 Ščurkov pri Cerknici
+ 29.08.2006 Coburg VIC

IVO LEBER

r. 27.05.1921 Maribor-Tezno
+ 29.09.2006 Clayton VIC

ROZA STAMENKOVIĆ r. JANEŽ

r. 12.09.1923 Trbovlje
+ 15.09.2006 Caulfield VIC

IVAN VESEL

r. 18.07.1940 Globel pri Sodažici
+ 27.09.2006 v Sloveniji na obisku

ŠTEFAN BATORI

r. 27.12.1927 v Prekmurju
+ 27.08.2006 Avondale Heights VIC

JOŽE ŠTURM

rojen v Senožečah, star 91 let
+ našli mrtvega v začetku okt. 2006

NEW SOUTH WALES IN ACT**JOŽE GRČA**

r. 11.12.1925 Štanjel na Krasu
+ 2.10.2005 Castle Hill NSW

STANKO ŽITKO

r. 23.10.1923 Slivje na Primorskem
+ 17.10.2005 Blacktown NSW

ANTON BUCIK

r. 1925 Marijino Celje nad Kanalom
+ 22.10.2005 Penrith NSW

IGOR TRSTENJAK

r. 9.9.1960 Stražišče pri Kranju
+ 27.10.2005 Blacktown NSW

IVAN KOBAL

r. 26.3.1928 Planina pri Ajdovščini
+ 3.11.2005 Dural NSW

MARJETA KODRUN roj. OPEC

r. 27.6.1937 Rakičan v Prekmurju
+ 18.11.2005 The Oaks NSW

FILIP VESENJAK

r. 27.3.1926 Terbegovci
+ 23.12.2005 Warratah, NSW

IVAN KOŽELJ

r. 6.5.1937 Ljubečna pri Celju
+ 30.12.2005 Blacktown, NSW

MARIJA CIZERLE

r. 19.11.1921 Bobovo pri Ponikvi
+ 4.1.2006 Sydney, NSW

IVANKA PERKO

r. 14.5.1932 Ponikva
+ 13.1.2006 Concord, NSW

HERMINA PICHLER

r. 24.10.1911 Menges
+ 16.1.2006 Warratah, NSW

EMIL SOSIČ

r. 10.2.1931 Slope
+ 20.1.2006 Thornleigh, NSW

FRANC NUSDORFER

r. 18.7.1933 Vipava
+ 6.2.2006 Westmead, NSW

LJENKO URBANČIĆ

r. 19.12.1922 Šabac, Srbija
+ 22.2.2006 Sydney

ZORAN ŽELE

r. 7.2.1919 Trnje pri Pivki
+ 7.3.2006 Merrylands, NSW

VERA GRAJFONER roj. KELENC

r. 20.12.1940 Gor. Bistrica v Prekmurju
+ 6.4.2006 Sydney

MARIJA KOVACIĆ

r. leta 1911 Slovenija
+ 28.4.2006 Wagga Wagga NSW

SLAVKO (STANISLAV) HRAST

r. 5.2.1922 Borjana
+ 7.5.2006 Canberra, ACT

FRANK VALENČIĆ

r. 19.4.1939 Mereče pri Il. Bistrici
+ 17.5.2006 Braeside Fairfield, NSW

ALOJZ SEVNİK

r. ?
+ 20.5.2006 Sydney, NSW

BORIS TOPOLOVEC

r. 26.4.1933 Kapele pri Brežicah
+ 23.5.2006 Sydney NSW

SLAVKO VAUPOTIČ

r. 20.5.1936 Ormož
+ 16.5.2006 Orange, NSW

VERA ŠKVORC roj. MRAVLJAK

r. 14.2.1939 Bistriški Jarek,
Sv. Primož na Pohorju
+ Maj 2006 Thirroul, NSW

MIRO REBULA

r. 28.10.1928 Markovčina
+ 2.6.2006 Wahroonga, NSW

ANTON GODEC

r. 4.4.1937 Stopno pri Celju
+ 18.6.2006 Wollongong, NSW

ANGELA ORSINI roj. CENČIĆ

r. 31.5.1922 Borjana
+ 29.6.2006 Merrylands, NSW

MARIJA ŽUST roj. PODOBNIK

r. 18.5.1932 Račeva, Žiri
+ 9.7.2006 Canley Height, NSW

ATILIO ŠAULE

r. 12.10.1935 Grgar pri Gorici
+ 18.7.2006 Liverpool, NSW

BOGO FRANETIČ

r. 26.3.1934 Postojna
+ 23.7.2006 Mt. Warrigal, NSW

MATJAŽ – MATEVŽ PEČEK

r. 20.9.1934 Medvedjek, Velike Lašče
+ Julij 2006 Woodford, NSW

FRANK ČONDOR

r. 2.5.1932 Pince, Lendava
+ 9.8.2006 Bankstown, NSW

EMIL BRODNIK

r. 12.8.1937 Francija
+ 8.8.2006 Port Kembla, NSW

MARTA VALEN roj. VALENTINČIĆ

r. 24.10.1938 Modrej, Most na Soči
+ 6.9.2006 Port Kembla, NSW

IDA JEŽ roj. BOLKO

r. 17.1.1921 Lokavec pri Ajdovščini
+ 13.9.2006 Kogarah, NSW

FERDINAND (FRED) MAVKO

r. 2.2.1917 Pučišće na Braču, Hrvatska
+ 6.10.2006 Nowra, NSW

FRANC PODOBNIK

r. 5.10.1921 Vrsnik pri Idriji
+ 7.10.2006 Canterbury, NSW

QUEENSLAND**HELENA TRPIN**

r. ?
+ 22.1.2006

ADOLF GRANDOVEC

r. 1934 Hrvatska
+ 28.1.2006 Tweed Head QLD

REZIKA KOS

r. 6.10.1928 Kobreško, Ročinj
+ 9.4.2006 Brisbane, QLD

PAVLA JELERIČ roj. ČERNIC

r. 26.1.1923 Sovodnje ob Soči
+ 8.7.2006 Gold Coast, QLD

VINKO KIRN

r. 1949 Kranj
+ 27.8.2005 Brisbane QLD

RUDOLF MARIN

r. 9.4.1929 Suhadole pri Komendi
+ 13.10.2005 Nambour QLD

WESTERN AUSTRALIA**IVANKA CIREJ**

r. 5.1.1929 Blatna Brezovica
+ 4.11.2005 Perth, WA

SLAVKO TOMŠIĆ

r. 25.9.1922 Šembilje, Knežak
+ 29.4.2006 Subiaco, WA

ANTON NINO SAMSA

r. 7.7.1932 Hrastje pri Pivki
+ 29.5.2006 Perth WA

STANKO CVIRN

r. 1.3.1927 Ljubljana
+ 17.9.2006 Perth

SOUTH AUSTRALIA**ZVONKO GORNIK**

r. 1929 Slovenija
+ 2005 Penguin SA

LID PALADIN

r. 1935 Slovenija
+ 2005 Davenport TAS

ROZINA ŠTEMBERGER

r. 21.4.1920 Pavlica pri Il. Bistrici
+ december 2005 SA

ANTON LAH

r. 9.6.1938 Šikole pri Pragerskem
+ 7.1.2006 Adelaide SA

LAURA TRIGLAU
r. 1934 Trst
+ 28.1.2006 Adelaide SA
PETER MILASINOVČ
r. 17.7.1930 Slovenija
+ 7.2.2006 Port Lincoln SA
VINKO URBANČIČ
r. 24.4.1927 Dragomelj
+ 27.2.2006 Port Lincoln SA
FRANC KOMAR
r. 7.11.1943 Šmartno ob Dreti
+ 31.3.2006 Renmark SA
FRANČIŠKA LAVRENČIČ
r. 22.2.1919 Kanal
+ 19.9.2006 Adelaide SA

**Niso bili še objavljeni
v Matici pokojnih:**

LUKA SCHATTER
r. star 91 let
+ 23.4.2002 Wagga Wagga NSW
ERNEST D. STRASBERGER
r. 22.12.1965 Newcastle, NSW
+ 26.12.2002 Silkwood, QLD
ANTON MAMIČ
r. 9.1.1929 Grgar pri Gorici
+ 24.6.2005 Adamstown, NSW
MIRO PODBORŠEK
r. 10.02.1940 Ribnica na Dolenjskem
+ 04.07.2005 Melbourne VIC
ANA TANŠEK
r. 1949 Celje
+ 12.07.2005 St. Kilda VIC
KARLO FERFOLJA
r. 11.11.1924 Selo, Brestovica pri Komnu
+ 31.7.2005 Junee, NSW
JOŽE AMBROŽ
r. 1925
+ 1.8.2005 Brighton TAS
GEORGE SCHUMANN
r. 24.07.1930
+ 09.08.2005 Melbourne VIC
MILENKA ERZETIČ
r. 8.4.1922 Vrtojba
+ 16.9.2005 Newcastle, NSW
HELENA KUREK por. ŠTANTE
r. ? stara 86 let
+ 2005 Geelong VIC

Popravek:

V Mislih, junij 1998, na strani 141 je zapisano o smrti in pogrebu Franza Murnika, napačno tudi v Matici pokojnih, Misli, november 1998, stran 261.

Pravilno je: FRANC MIRNIK

r. 17.12.1923 Petrovče pri Celju
+ 22.05.1998 Bankstown NSW

Hvala Tonetu Švigliju za sporočilo.

POSLOVIL SE JE STANKO CVIRN

Stan was born in Ljubljana on 1st March 1927. He attended a highly esteemed Catholic college as a boarder there. After World War II., when the communists took control of the country, he became one of many Displaced Persons, and was looked after by the Red Cross in a "camp". He learned to speak fluent Italian, and helped with the administration duties of the camp.

In 1949 he emigrated to Australia, with no knowledge of English and just a few American dollars in his pocket. On arrival in Australia, he was sent on a two years' contract to the bush south of Perth, to Dwarda, near Collie, where he worked as a tree feller. Life was not made very easy for migrants in these days. It was a primitive existence, and there was quite often resentment of the so-called "New Australians". He really looked forward to going back to city life in Perth. He started as a labourer working with sheet metal, then found his first "white collar" job in an office, and progressed by studying very hard to get his accountancy qualifications, becoming a Management Accountant. He did a great deal of manual labour on the house he built, worked during the day and studied at night with the aid of a coffee pot to keep himself awake. He graduated with the Australian Society of Accountants, which has since changed its name, and finally became an FCPA, which qualification he held until his passing.

We were married in October 1955 and eventually celebrated our Golden Wedding. Our children are Timothy (1957) and Nicholas (1958). Stan was grandfather to three: Emma, Ross and Andrew (now aged 21, 19 and 16).

Following a heavy fall at home, Stan died in hospital with his family around him, on 17th September 2006. A requiem mass was held at his local church, St Kieran's in Tuart Hill.

Jane Verne, Perth WA

Vedno znova nas presenečajo novice o odhodih naših rojakov. **STANKO CVIRN** je velikokrat po telefonu poklical v Baragov dom in poplepetala sva o marsičem. Bil je izredno načitan mož. Ni mi bila pred očmi njegova zunanja podoba, toda klici, ponavadi ob ponedeljkih okrog poldneva, so bili vedno praznični. Njegov glas je razodeval milino, govorjenje spoštovanje in vedenje, znanje in modrost. Da je odšel, sem zvedel iz tega elektronskega pisma njegove žene Jane. Zahvaljujem se ji, da je Mislim sporocila odhod v večnost svojega moža. To je tudi znamenje njene ljubezni do moža Stanka in vsega tistega, kar je Stanko cenil in spoštoval. Sožalje ženi Jane, sinovoma Timothyju in Nicholasu in njunima družinama. Pokojni Stanko pa naj počiva v Božjem miru in s p. Bazilijem naj kakšno rečeta tam gor! Oba sta bila Vičana in kot mi je pripovedoval Stanko, sta se včasih kar glasno pogovarjala. Sedaj se bo marsikaj videlo v novi luči. Bogu hvala za svetlobo večnosti.

p. Ciril

SYDNEY - NAŠI POKOJNI

V torek, 8.8.2006, je v bolnišnici Port Kembla umrl **EMIL BRODNIK**. Rodil se je 12.8.1937 v Franciji, kjer je bil oče rudar. Njihov rod izhaja iz Šmarja pri Jelšah. Ko je bil Emil star komaj eno leto, se je oče smrtno ponesrečil v rudniku. Družina je prišla v Avstralijo leta 1953. Emil se je leta 1961 poročil v Corrimalu z Lynette Foy, ki je anglikanske vere. Družina je živel v Daptu. Emil je bil delovodja v tovarni Lysah v Port Kemblu. Poleg žene zapušča hčer Lindo z družino, vnuka Luka in Amando. Sin Barri je že pokojni, utonil, star 17 let. - Pogrebne molitve je opravil anglikanski pastor v kapeli pogrebnega zavoda Parsons Funeral Home v petek, 11.8.2006. Nato je bil pokojnik upeljen v Berkeleyu. V sredo, 6.9.2006, je prav tako v bolnišnici Port Kembla umrla **MARTA VALEN, rojena VALENTINČIČ**, ki je živila v Corrimalu, 1/13 Charles Road. Rodila se je 24.10.1938 v Modreju, župnija Most na Soči – Sv. Lucija. V Cremoni v Italiji sta se 25.5.1957 poročila z Andrejem Obleščakom in naslednje leto prišla v Avstralijo. Družina je živila v Figtreeju, v Wollongongu in v Sydneju. Z možem sta se kasneje razšla in takrat se je Marta preselila v Corrimal. Zapušča hčerkki Mary in Belindo, vnuka Trevorja in Leticio in dve sestrični v Sloveniji. Brat Ivo, ki je živel v Sloveniji, se je pred 16 leti smrtno ponesrečil. Marta je bila zelo dejavna v klubu Planica, pomagala v kuhinji in drugod, za rojake je sešila več kot 50 narodnih noš. Zadnja leta je bolehal. Pred osmimi leti se je poškodovala pri delu. Po več težavah in zdravljenjih so pred nekaj meseci odkrili tumor v glavi. Pater Darko jo je obiskal doma v Corrimalu in čez mesec dni še enkrat v bolnišnici v Wollongongu, ko sta se oglasila s p. Valerijanom in takrat je Marta prejela zakramente. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi Vseh svetih v Figtreeju v torek, 12.9.2006, ob veliki udeležbi ljudstva. V slovo sta ji spregovorili obe hčerkki, Zvonko Groznik in Ivan Rudolf, poslovila sta se kratko tudi vnukinja in vnuk. Pevci in pater smo na njeno željo zapeli »Lipa zelenela je.« Po slovesu je bila pokojnica upeljena v Berkeleyu.

V sredo, 13.9.2006, je v Calvary Hospital v Kogarah, NSW, umrla **IDA JEŽ, rojena BOLKO**. Luč sveta je zagledala 17.1.1921 v Lokavcu pri Ajdovščini. Že kot dekle je pokazala svojo drzno naravo, saj sta z bratom po očetovi smrti vodila posle v družinski žagi, dokler ta ni bila nacionalizirana po drugi svetovni vojni. Potem je živila v Trstu in bila bančna uslužbenka v Kopru do politične krize petdesetih let, ko je bila meja med tedanjim Jugoslavijo in Italijo zagrajena z železno zaveso. V Trstu ni našla stalnega dela, zato se je leta 1955 pridružila številnim zamejskim Slovencem, ki so se vkrcali na ladje za Avstralijo. V novi domovini, kjer je preživela več kot 50 let, sta s svojim možem Jožetom Ježem, znanim

arhitektom, ustvarila topel dom. Med Slovenci je bila priljubljena, njene prijazne besede in toplega nasmeha so bili deležni vsi njeni znanci, prijateljem pa je bila zvesta sopotnica. Zelo je bila povezana s svojo družino v Sloveniji, dokler ji je zdravje dopuščalo, jih je pogosto obiskovala. Zapušča nečakinjo Lučko Čok z družino v Avstraliji ter nečake in sorodnike v Sloveniji. Mož Jože je umrl pred štirimi leti. – Ida je bolehal za limfним rakom šest let. Bolezen je pogumno prenašala. P. Valerijan ji je podelil zakramente ob obisku v bolnišnici takoj po prihodu z dopusta v Sloveniji in spet v nedeljo po prihodu, ko sta jo obiskala s p. Darkom. – Pogrebno sv. mašo smo obhajali v torek, 19.9.2006 pri Sv. Rafaelu, nato je bila upeljena v Rookwoodu. Na lastno željo je bila pokopana v rojstnem kraju Lokavcu, 7.10.2006.

V petek, 6.10.2006, je v Bomaderry Nursing Home v Nowri (Nowra) umrl **FRIDERIK (FRED) MAVKO**. Rojen je bil 2.2.1917 v Pučišču na otoku Braču, kjer je bil oče žandar v času avstroogrške monarhije. Staršema Josipu in Frančiški, rojeni Ivanov, se je rodilo 9 otrok. Leta 1921 se je družina vrnila v Slovenijo. Po poklicu je bil kuhan in je 20 let delal v »Catering Service« pri letalski družbi Qantas. Zapušča hčerko Mileno, zeta Mirana, vnučniki Natalie in Mayo ter pravnike Jessi, Nicholasa, Antonio in Liama. Zapušča še starejšega brata Draga, ki živi v Domžalah v Sloveniji, brata Iva in Petra, ki živita v Kanadi ter brata Boža v Homebushu v Avstraliji. Drugi bratje in sestre so že pokojni. Žena Milena je umrla leta 1995. - Friderik si je maja 2001 kupil hišico v Ulladulli, v bližini hčerke. Spoznal je veliko svojih prijateljev ter se vključil v Senior Citizens Indoor Bowling Club. Zelo rad je balinal, čeprav se v preteklosti ni posebej ukvarjal s športom. Zadnjih 5 tednov je živel v domu počitka. Zvečer pred smrtno mu je Father Pat podelil zakramente. – V torek, 10.10., so se od njega poslovili v kapelici Milton Ulladulla Funeral Directory, naslednji dan, 11.10., pa je p. Valerijan vodil pogrebni obred v Leppingtonu, kjer je bil pokojnik upeljen in pokopan poleg svoje žene Milene.

V soboto, 7.10.2006 je Canterbury District Hospital v Campsie-u umrl **FRANC PODOBNIK**. Rojen je bil 5.10.1921 v Vrsniku pri Idriji. V Avstralijo je prišel leta 1951. Najprej je delal kot sekalec sladkornega trsa v Queenslandu, nato v Sydneju v tovarni, nazadnje pa dolga leta kot taksist. Poročil se je leta 1952 v katedrali Matere Božje v Sydneju z Olgo Blažič iz Goriških Brd, poroki je prisostvoval p. Beno Korbič. Poleg žene zapušča sina Marka, hčer Sonjo, poročeno z Davidom Munnom ter vnučniki Catherine in Laro. Živijo še brat in 6 sester, ena od sester živi v Italiji. – Pogrebno sv. mašo smo obhajali v Merrylandsu v sredo, 11.10.2006, pokopan je bil na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

p. Darko in p. Valerijan

REFLECTIONS OF MY VISIT TO SLOVENIA

What an absolute joy it was to make my first visit Slovenia last week! Such a green and diverse little country with all the very best and most beautiful features of Europe. From the snow capped alpine peaks (which Florjan promised me were really there but finally appeared on my last day) to the underground caves, vineyards, idyllic villages, thermal springs, ancient towns, rich cultural heritage and, above all, interesting and friendly people.

My everlasting impression of Slovenia will always be the first two days I spent in Bled. Straight from Ljubljana airport to this very, very special place - an absolute jewel - and a totally beautiful and peaceful start to my trip. Because of jetlag I woke

early on my first morning so I set off to walk around the lake at 6am to watch the mist rise slowly, talk to the fishermen and breathe the fresh, invigorating air. While in Bled I also visited Bled Castle and, with the help of the resident monk, bottled and corked my own bottle of Merlot and printed a certificate to prove that I had really been there. The crowning moment was the glass of champagne I shared with Florjan and Petra from Kompas on the balcony of Café Belvedere at Villa Bled overlooking the lake and its beautiful little island. We were their last customers of the season.

And Postojna Caves ... I have been to many places around the world and visited many underground cave systems, but this was really special! The little train whizzes through these extraordinary formations – just like Mother Nature's Disneyland! I enjoyed local pastrami and a bottle of Teran wine at the restaurant there un-

til the fire alarm went off. We eventually found out that there was a meeting of Telecom executives at the same restaurant who had decided to enjoy cigars after lunch and consequently set off the alarm!

From the wellness centres and vineyards at Maribor to the beautiful coastline at Portoroz, we criss-crossed the country to see everything Slovenia has to give. I enjoyed all the local Slovenian food specialities, jazz and a glass of wine down by the river in Ljubljana during the evening and the best steak, garnished with truffles, that I have ever eaten anywhere in the whole wide world.

Everywhere I went I was greeted with open arms and a friendly smile. From the nice man at the shopping centre who fixed two pairs of my shoes in double-quick time to the restaurant waiters who swapped jokes and smiles

– it was just an absolute joy to be there.

The weather was just perfect but one of my lasting images of Slovenia will always be the glass chandelier suspended in the open air over the town square in Ljubljana.

Just absolutely magical!

Stephanie Savage
Director of Beyond Slovenia & ImpulseTravel Group
stephanie@beyondslovenia.com

THE 32ND ANNUAL SLOVENIAN CONCERT

The theme was "Prijatelji za vedno" Friends Forever , as was the mood of the day. What a lovely concept, a gathering of all those of Slovenian heritage and Slovenian hearts.

It was very clear that Slovenia as a homeland is sorely missed by those fortunate to be a part of that history who want to remember it for themselves and preserve it for their children and for generations to come.

The Slovenian Honorary Consul General, Mr Alfred Breznik, made a touching speech that appealed to me as an Australian with no Slovenian heritage. He spoke of the desire as immigrants to this fine country to love it as their own and be proud to be Australian but to never forget where they have come from. I couldn't agree more, to be proud of your past and present is a concept I wish all nationalities would live by. Wouldn't this world be a better place if we all thought like Slovenians?

I was impressed by those who had travelled from all over Australia to be there and special praise to the children on the day - although they don't necessarily speak

Slovenian on a daily basis, they were passionate enough about their heritage and being a part of this special day to learn poems and songs in the national language. As far as I know there were no mistakes to be heard – that's the benefit of having non-Slovenian speaking Aussies in the crowd such as myself !!!.

The choirs were lovely and the comedic talents of Toncka Starika and Anica Konda should not go unmentioned, the raucous laughter was proof enough to me that these women know how to entertain.

All in all the day was a treat - something quite out of the ordinary - that has been held every day for 32 years so far and let's hope will be still about in the year 2038.

Congratulations on such a success, it was my pleasure to be a part of it.

Rebecca Hammond
Senior Consultant at Beyond Slovenia & ImpulseTravel Group
rebecca@beyondslovenia.com

Phone Australia wide 1300 55 75 01

www.beyondslovenia.com

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

**Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
11-15 A' Beckett Street KEW VIC 3101**

**Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au**

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in tistim, ki potrebujejo nego. Poleg prijaznega krščanskega okolja in domače družbe vam nudimo toplo in udobno sobico, okusno domačo hrano, popolno zdravniško nego in oskrbo. Slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda je oddaljena le slabih 20 metrov in dostopna po klančini, ki pelje naravnost v prve klopi, rezervirane za stanovalce doma počitka.

Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment", katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik, tarifo pa določa Centrelink na podlagi posameznikove pokojnine in ostalega premoženja. Pogoj sprejema v slovenski dom počitka ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v domu ali pa enostavno želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da pokličete upravnico gospo Sandro Krnel in se dogovorite za primeren čas srečanja in ogleda doma. Le v pogovoru z gospo Sandro boste dobili pravilne odgovore na vsa morebitna vprašanja in seveda potrebne dokumente za predstavitev na Centrelinku.

GLAS SLOVENIJE
»THE VOICE OF SLOVENIA«
PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224
Tel.: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV
Domača stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika
Simon Kovačič in James Rizzo
Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela
164 Victoria Street,
BRUNSWICK VIC 3056
Telephone: 03 9387 8488
Fax.: 03 9380 2141

Since 1998, Royal Guardian has been beating the banks with wholesale discounted interest rates, no monthly fees & smart loans. That's why we won '**Best Non-Bank Lender**' in 2003, a '**5 Star Rating from Cannex**' in 2005 and were ranked '**Top 3 Mortgage Originators**' nationwide in 2005 by Money Magazine.

Refinance, Consolidate, Save!

John & Jenny's scenario **before** Royal Guardian >

Fill in **your existing** scenario >

Credit Type	Debt	Interest Rate	Min. Monthly Repayment	Credit Details	Loan Amount	Min. Monthly Repayment
Credit Card 1	\$8,000	17.25%	\$199	repay over 5 yrs	\$	\$
Credit Card 2	\$11,000	18.75%	\$283	repay over 5 yrs	\$	\$
Personal Loan	\$42,000	11.75%	\$928	5yr fixed loan term	\$	\$
Home Loan	\$285,000	7.07%	\$1,909	30yr P&I (variable)	\$	\$
Total	\$346,000		\$3,319		\$	\$

**With Royal Guardian John & Jenny could borrow \$346,000 with only
\$2,263 in monthly repayments – saving \$1,056 per month!**

Call Royal Guardian now & see how much we can save you!

'home loans that fit' **133 455**

SYDNEY: 4 Railway Parade, Burwood, NSW, 2134. **MELBOURNE:** Suite 1, 180 Albert Road, South Melbourne, VIC, 3205. **133 455** www.royalguardian.com.au
Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non Bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Industry Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees & conditions apply to all loans.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si
www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

*Odpravnik poslov: Gregor Kozovinc
 Tretja sekretarka: Božena Forštnarič*
 Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30
 Konzularne ure so od 10.00 do 12.00
Embassy of Republic of Slovenia
 PO BOX 284, Civic Square
 CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Generalni častni konzul: Alfred Brežnik
Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889
E-mail: slovcon@emona.com.au
PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
 NOVA ZELANDIJA**
Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024
PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

Australian Mallee Art

Velika izbira kvalitetnih avstralskih spominkov
Avtentična Aborigenska umetnost

Ročna dela in darila

Shipping service – Interstate and overseas
 Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192
Phone: +61 3 9584 4466
Mobile: 0419 037 054
E-mail: info@malleeart.com
Web: www.malleeart.com

TOBIN BROTHERS FUNERALS

LEADERS IN SERVICE AND CARE
100% AUSTRALIA OWNED

**VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
 NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA**
 For all enquiries please contact our Call Centre

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS SMALL GOODS

**220 Burwood Road
 Burwood NSW 2134
 Tel.: (02) 9747 4028**

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovencem v Melbournu se priporoča kamnoseško podjetje

**LUCIANO VERGA & SONS
 ALDO AND JOE MEMORIALS P/L**
 10 Bancell Street
 Campbellfield VIC 3061
 Work: tel. 9359 1179
 Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

**Are your dentures more comfortable in
 a glass...? If so, for a free consultation
 contact:**

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
 dental prosthetist
 specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133
Tel.: (03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
**Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
 brezplačno posvetovanje.**

STANKO KRNEL
 zobni tehnik

**specialist
 za umetno zobovje in zaščitne proteze**

DONVALE TRAVEL

SLOVENIA TRAVEL

1952 - 2006

THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 54 YEARS.

For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing; Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.

Special Fares to Slovenia and also to Europe

Licence No. 30218

Please contact us for dates and economical rates. Make an early reservation to avoid disappointment.

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2007**

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznamo in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**

ZVESTI BOGU IN DOMOVINI

Po štirih letih sem se letos v začetku julija podal na dopust v domovino, kjer smo se srečali z bratom, tremi sestrami, sorodniki in z redovnimi sobrati. Nazadnje sem obiskal Slovenijo leta 2002, ko sem praznoval svojo zlato mašo. Poleg obiskov sorodnikov in raznih zanimivosti v domovini sem obiskal nekaj božjepotnih svetišč, kjer sem molil za naše izseljence v Avstraliji, da bi ostali zvesti Bogu in domovini. Večkrat sem bil na Brezjah, kjer smo tudi obhajali skupno sveto mašo z rojaki, ki so bili tedaj na obisku v domovini. Obiskal sem še Sveti Goro pri Gorici, Kostanjevico pri Gorici, svetišče Marije Pomočnice kristjanov v Ljubljani na Rakovniku, Novo Štifto, kjer deluje p. Filip – vse rojake prisrčno pozdravlja, - Ptujsko Goro, bazilikko Matere usmiljenja v Mariboru, Strunjan, Piran, Kurešček. Na Kureščku je vodil tridnevni duhovni seminar p. James Majackal. Ker je cerkev premajhna, so postavili ogromen šotor blizu tamkajšnjega romarskega doma. Vse tri dni je bil šotor napolnjen do zadnjega kotička z romarji od blizu in daleč. Srečala sva se z nadškofom Alojzom Uranom in upokojenim nadškofom dr. Alojzijem Šuštarjem, oba pozdravljata naše rojake. Prav tako pozdravlja naš provincial p. dr. Viktor Papež. – Na Svetih Višnjah sem se udeležil srečanja treh dežel 19.8. Nekateri »bivši Avstralci« so me spraševali o tukajšnjih novicah in izročili pozdrave za znance. Hvaležen sem p. Darku, sobratom in rojakom, ki so mi omogočili, da sem šel na oddih v domovino.

p. Valerjan

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNI STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ:

Slovesno, praznično in veselo je bilo v soboto, 5. avgusta 2006, v nevestini domači župnijski cerkvi v Prevaljah na Koroškem, kjer sta si obljudila večno ljubezen in zvestobo vpričo staršev, sorodnikov in mnogih priateljev ter p. Niko Žvokla, **nevesta Aljoša in ženin David Hvalica**, mladi zaupnik doma matere Romane. Iskrene čestitke in dobrodošla v pomladni Avstraliji!

FOTOGRAFIJA SPODAJ:

Vsako leto se prve dni oktobra dogodi v enem od slovenskih verskih in kulturnih središč v Avstraliji slovenski mladinski koncert. Letošnji je bil že 32. po vrsti z gesлом: Prijatelji za vedno - Friends for ever. Tako je zaživel oder dvorane v Merrylandsu, ko je p. Darko izročil priznanja vsem nastopajočim, ki so se poslovili s pesmijo Mi se imamo radi.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Vse uradne fotografije 32. slovenskega koncerta v Sydneyu so delo fotografa Igorja Pocha: naslovica spodaj, 23, 24, 25, 48. Simon Grilj: naslovica zgoraj. Martha Magajna: 2, 28, 29, 30, 47. Anica Markič: 2, 14. p. Janez: 2. Marija Anžič: 2, 8, 9, 10, 11, 13, 16, 19, 20, 22, 26, 47. p. Ciril: 3, 6, 7, 42. Franci Bresnik: 2. Arhiv družine Debrincat: 9. Gusti Glavnik: 14. Margareth Hatežič: 15, 47. Arhiv druž. Lečnik: 47. Andrejka Andrejaš: 18. Mirko Cuderman: 26. Ema Bole Kosmina: 32. Rebecca Hammond: 41.

*Hvala vsem dopisovalcem in fotografom,
ki nam pošiljate prispevke, da so Misli
lahko vedno zanimive.*

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2006 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | Poverjeništvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. Misli na internetu: | Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. ISSN 1443-8364**

Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

